

samme Værdi for alle Mennesker, det er ganske umuligt. For øvrigt har man i Aldersrenteloven i stor Udstrækning praktiseret dette at variere Beløbene, idet man ikke tildeler Aldersrentenyderne det samme Beløb uden Hensyn til deres Forhold. Der- som vi tager de tre Kategorier af Invalidere- rentenydere, vi faktisk har: Invalidider med Forsørgerpligt, Invalidider, som kun er Selv- sørgere, og Invalidider, som er forsørgede, har de 800 Kr., som tildeles disse tre Katego- rier, selvfølgelig vidt forskellig Værdi for hver Kategori. Jeg tror derfor, det er rigtigt, at man samtidig tager op til Overvejelse, om der ikke kunde være Mulighed for at gaa til en Ændring med Hensyn til Tildeling af Invalidere- rente. For den Mand, der har Forsørgerpligt, har Renten jo langt mindre Værdi; han kan slet ikke leve overdaadigt for denne Rente, saaledes som maaske det Menneske, der er forsørgt.

Hvad selve Lovforslaget angaar, skal jeg følge det Eksempel, der er givet af de foregaaende Talere, og skal ikke trætte — jeg vil ikke sige: denne talrige Forsamling — ved at gaa ind paa en Detailbehandling, men indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger. Den Betænkning, der er afgivet af Folketinget — jeg maa maaske have Lov til at gøre et Par Bemærkninger om den, førend jeg vender mig til selve Lovforslaget —, giver et saa kaotisk Billede, at jeg aldrig har set noget lignende i min Rigsdagsvirksomhed, skønt den snart strækker sig over adskillige Aar. Det var endog saadan, at da Lovforslaget var vedtaget ved anden Behandling, fandtes der ikke en Gang en Rentesaftens deri. Noget mere ejendommeligt skal man dog vist lede efter. Det er underligt, at man har faaet Præ- mierne med; dem har man dog faaet med, men Rentesaftens var fuldstændig glemt.

Lovforslagets § 3 indeholder en ny Be- stemmelse, som jeg har været opmærksom paa, og som jeg ogsaa er blevet gjort op- mærksom paa, en Bestemmelse, der ved første Øjekast synes ret uskyldig. Jeg ved ikke, om denne Ændring er en bevidst Snedighed, eller om det er, om jeg saa maa sige, tilfældigt, at man har faaet den ind, men det er i hvert Fald en Ændring, som bevirker, at en hel Mængde Mennesker, der i og for sig kunde være berettigede til Inva- lide- rente, vilde blive afskaaret derfra. Jeg sigter til Ordene „i tilsvarende Aldersklasse“. Der skal en opmærksom Læser til og Kend- skab til Invalidforhold til for at forstaa, at disse faa Ord har en næsten katastrofal Betydning for en vis Aldersklasse af for- sikrede. Jeg skal ikke komme videre ind

paa det — der kunde siges mangt og meget om denne lille Ændring —, men nøjes med at henvise til Bilag 13 i Folketingsbetæn- ningen, hvor der findes en Redegørelse fra Invalidforsikringsretten, som viser, hvilken uhyre Betydning denne Ændring har.

Dernæst vil jeg gerne gøre opmærk- som paa en Urimelighed, som ligger i, at man er gaaet til en Nedsættelse af Renten med en Trediedel, samtidig med at man kun har nedsat Præmien med en Ottende- del. Dette kan der vel ikke være nogen Rimelighed i, det maa vel i nogen Grad skyldes en Fejltagelse.

Satserne er, havde jeg nær sagt, det centrale i hele Spørgsmaalet, og det var for- modentlig ogsaa dem, den højtærede Mini- ster tænkte paa, da han for et Øjeblik siden udtalte, at han med Interesse vilde lytte til de Udtalelser, som fremkommer her. Det er jo meget smigrende for Landstinget; det er ikke saa forfærdelig tidt, at en par- lamentarisk Minister møder op i Lands- tinget og erklærer, at han med Interesse vil lytte til, hvad der fremkommer her. Jeg forudsætter, at den højtærede Minister mente, at der skulde fremkomme Ændringer til det, som er vedtaget i det folkevalgte Ting, om jeg maa bruge det Udtryk, Æn- dringer, som i højere Grad tilfredsstillende den højtærede Minister. Men jeg kan ikke tænke mig, at den højtærede Minister vil appellere til Landstinget for at faa indført Ændringer, som er i Strid med de Ved- tagelser, der er foregaaet i Folketinget. Jeg kan ikke tænke mig, at den højtærede Minister, der, som jeg sagde før, jo dog er en parlamentarisk Minister, vil stille sig saaledes. Det vilde jo være i Strid med alle parlamentariske Regler, og i det Øjeblik han kom tilbage til Folketinget, maatte hans Dage som Minister være talte, hvis noget saadant var hans Mening. For- holdet er her det, at Satserne er faldet ud i Folketinget; men nu er de sat ind igen, og saa maa vi jo se, hvad Forhandlingerne her i Tinget kan føre til. Jeg vil i hvert Tilfælde for mit Vedkommende tilsige en velvillig Behandling af Spørgsmaalet; og jeg kan ikke tænke mig andet end, at det ogsaa skal være muligt at komme til et Resultat her, men et Resultat, som det jo er meget tvivlsomt, at vi vil være i Stand til at give vor Tilslutning, naar det endelig kommer til Afstemning. Dette er dog selv- følgelig en anden Ting. Som sagt: vor Medvirken til Behandlingen af Forslaget i Udvalget tilsiger jeg; saa faar vi se, hvor- ledes Forholdene kommer til at stille sig. Men jeg tvivler jo meget om, at den højt-